

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μισούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 8 Φεβρουαρίου 2026 | Αρ. Φύλλου 267

ΤΗ ΟΓΔΟΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Η Εκκλησία μας όρισε κάθε χρόνο να τιμούμε με ιδιαίτερη ευλάβεια τον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Θεόδωρο, έναν στρατηγό της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας που έγινε στρατιώτης του Χριστού και με τη ζωή και το αίμα του σφράγισε την αλήθεια του Ευαγγελίου. Ο βίος του δεν αποτελεί μόνο ιστορική αφήγηση αλλά ζωντανό παράδειγμα πίστεως, αγάπης και θαρραλέας ομολογίας σε μια εποχή πνευματικών συγκρούσεων όχι και τόσο διαφορετικών από τις δικές μας.

Ο Άγιος Θεόδωρος καταγόταν από τα Ευχάιτα, μία μικρή πόλη κοντά στην Αμάσεια του Πόντου. Από τη νεότητά του διακρίθηκε για τη γενναιότητά του, την ευθύτητα του χαρακτήρα του και την σπάνια ρητορική του δεινότητα. Αυτές οι αρετές τον έκαναν αγαπητό στους ανθρώπους και εκτίμησαν ακόμη και οι άρχοντες. Ο τότε αυτοκράτορας Λικίνιος (περί το 320 μ.Χ.) τον διόρισε στρατηγό και διοικητή της Ηράκλειας του Πόντου. Μέχρι εδώ όλα μοιάζουν με μια λαμπρή κοσμική σταδιοδρομία. Όμως, στο κέντρο του έργου του Αγίου δεν ήταν η δόξα του κόσμου αλλά η δόξα του Θεού.

Όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του ως διοικητής της Ηράκλειας,

ο Θεόδωρος δεν έκρυψε την ταυτότητά του. Με θάρρος που σπάνια συναντά κανείς σε εποχές διωγμών, αποκάλυψε δημόσια ότι είναι Χριστιανός. Και όχι μόνο αυτό, αλλά με το φλογερό του κήρυγμα μετέτρεψε μεγάλο μέρος των κατοίκων της πόλης από την ειδωλολατρία στην πίστη του Χριστού.

Εδώ βλέπουμε μία σημαντική αλήθεια η δύναμη της πίστεως δεν βρίσκεται στην εξουσία που κατέχουμε, αλλά στο Φως που μεταδίδουμε.

Ο Θεόδωρος χρησιμοποίησε τη θέση του όχι για να επιβληθεί, αλλά για να σώσει. Αυτό είναι το έργο του αληθινού Χριστιανού να μη νικηθεί από το περιβάλλον του, αλλά να το μεταμορφώσει.

Κάποτε ο αυτοκράτορας Λικίνιος επισκέφθηκε την Ηράκλεια και έφερε μαζί του τα χρυσά και αργυρά είδωλα των θεών. Ο Θεόδωρος είχε προηγουμένως δεχθεί ένα θεικό όραμα που τον ενημέρωνε ότι πλησίαζε η ώρα του μαρτυρίου του. Έτσι αντί να αισθανθεί φόβο, αισθάνθηκε χαρά, γιατί η χαρά του Χριστιανού δεν βρίσκεται στο να ζει περισσότερο, αλλά στο να ζει αληθινά.

Ο αυτοκράτορας θαυμάζοντας την ευταξία της πόλης, πρότεινε στον Θεόδωρο να δείξει την ευσέβειά του προς τους «θεούς» της Ρώμης προσφέροντας λατρευτική θυσία. Η απάντηση του Αγίου δείχνει πνευματική σοφία δεν αρνήθηκε ευθέως, αλλά ζήτησε να πάρει τα είδωλα στο σπίτι του, για να τα τιμήσει δήθεν πριν από τη δημόσια θυσία.

Και εδώ φαίνεται η φρόνηση του Χριστιανού. Δεν είναι πάντα το Ευαγγέλιο κραυγαλέο· είναι και σοφό. Ο Θεόδωρος δεν είπε λόγια μεγάλα, αλλά έκανε έργο μεγάλο μέσα στη νύχτα κατέστρεψε τα αγάλματα και μοίρασε το χρυσάφι στους φτωχούς.

Το επόμενο πρωί αποκαλύφθηκε το γεγονός, όταν ένας φτωχός θεάαθηνακουβαλάει το χρυσόκεφάλι του αγάλματος της Αρτέμιδος. Ο Λικίνιος, εμβρόντητος και εξαγριωμένος, διέταξε να συλληφθεί ο Θεόδωρος και να τιμωρηθεί παραδειγματικά.

Ακολούθησαν φρικτά βασανιστήρια, τα οποία περιγράφονται με ακρίβεια τον μαστίγωσαν με βούνευρα 700 φορές στη ράχη, 500 φορές στην κοιλιά, τον χτύπησαν με μαστίγια με μολυβένια σφαιρίδια στον αυχένα, έγδαραν το σώμα του, έκαψαν τις πληγές με πυρωμένους δαυλούς και έξυσαν τις σάρκες με θραύσματα αγγείων.

Οι λεπτομέρειες αυτές δεν δίνονται για να σοκάρουν, αλλά για να φωτίσουν κάτι πολύ βαθύτερο ότι η αγάπη προς τον Χριστό μπορεί να σταθεί πάνω από τον φόβο του πόνου και του θανάτου.

Στη διάρκεια του μαρτυρίου του, ο Άγιος επαναλάμβανε αδιάκοπα «Δόξα σοι, ό Θεός» και ενθάρρυνε τον μαθητή του Ούαρο να σημειώνει τις λεπτομέρειες του μαρτυρίου.

Αυτό δείχνει ότι δεν μισούσε, δεν καταριόταν, αλλά δοξολογούσε. Και αυτή είναι η αληθινή νίκη του Χριστιανισμού.

Τη νύχτα Άγγελος Κυρίου θεράπευσε ολοκληρωτικά τις πληγές του Αγίου και τον ενίσχυσε να μείνει σταθερός μέχρι τέλους. Το γεγονός αυτό συγκλόνισε τους παρευρισκόμενους στρατιώτες, οι οποίοι ασπάστηκαν την πίστη στον Χριστό. Το ίδιο έπραξαν στη συνέχεια και αυτοί που στάλθηκαν να τους τιμωρήσουν.

Βλέπουμε λοιπόν η πίστη δεν είναι θεωρία είναι μετάδοση. Όχι με βιβλία και επιχειρήματα, αλλά με βιώματα και θαυμασμό. Ο Δικίνιος, φοβούμενος εξέγερση, διέταξε να θανατωθεί ο Θεόδωρος αμέσως. Κάποιοι Χριστιανοί θέλησαν να παρέμβουν και να τον προστατεύσουν, αλλά ο Άγιος τους σταμάτησε. Είχε καταλάβει ότι ήρθε η ώρα της ενώσεώς του με τον Χριστό. Έκανε το σημείο του Σταυρού, έκλινε τον αυχένα και με ένα μόνο χτύπημα έλαβε τον «καλλίνικο στέφανο του μαρτυρίου».

Οι Χριστιανοί πήραν με πομπή το ιερό λείψανό του και το μετέφεραν στα Ευχάιτα, όπως ο ίδιος είχε ζητήσει. Από εκεί ξεκίνησαν πλήθος θαύματα, τόσο ώστε η πόλη μετονομάστηκε σε Θεοδωρούπολη.

Αυτό φανερώνει κάτι πολύ όμορφο ότι ο Χριστιανός δεν χάνει την ταυτότητά του με τον θάνατο, αλλά την βρῖσκει.

Ο Άγιος Θεόδωρος μας διδάσκει τρεις βασικές αλήθειες:

1. Η πίστη θέλει παρησία. Δεν είναι αρκετό να πιστεύουμε «μέσα μας». Η πίστη πρέπει να φαίνεται στη ζωή, στις επιλογές, στη στάση μας.

2. Η αληθινή εξουσία είναι υπηρεσία. Ο Θεόδωρος ήταν στρατηγός αλλά υπηρέτης των ανθρώπων. Αυτός είναι ο Χριστιανικός τρόπος άσκησης της εξουσίας.

3. Η αγάπη νικά τον φόβο. Όχι η αγάπη ως συναίσθημα, αλλά ως σταυρική εμπιστοσύνη στον Θεό.

Άγιος Θεόδωρος δεν ήταν μόνο στρατηγός της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Υπήρξε στρατηγός της πίστεως, φρουρός της αληθείας και μάρτυρας της αγάπης. Είθε οι πρεσβείες του να φωτίζουν και εμάς, ώστε να σταθούμε όρθιοι στη δική μας εποχή.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἄθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς βασιλέως, περικαλλὴς γενένησαι Θεόδωρε, ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης Ἄθλητής, ὅθεν σὲ πίστει, αἰεὶ μακαρίζαμε.